

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-032-015/2009.

A Gazdasági Versenyhivatal versenytanácsa a Berke & Molnár Ügyvédi Iroda (Budapest) által képviselt **Magyar Posta Életbiztosító Zárkörűen Működő Részvénytársaság** (Budapest) eljárás alá vont ellen fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása miatt indult eljárásban – tárgyalás tartását követően – meghozta az alábbi

határozatot.

A versenytanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont 2007 márciusa és 2008. augusztus 31. között a PostaHozamŐr Plusz termékének biztonságosságával és a termék ajánlott befektetési időtartamával kapcsolatosan a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított.

A versenytanács kötelezi az eljárás alá vont vállalkozást 5.000.000 (azaz ötmillió) forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére, melyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számlájára köteles befizetni.

A határozat felülvizsgálata a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó keresettel kérhető.

Indokolás

I. Az eljárás megindítása

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2009. március 4-én a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló - többször módosított - 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 67. § (1) bekezdésének és a 70. § (1) bekezdésének együttes alkalmazása alapján versenyfelügyeleti eljárást indított a Magyar Posta Életbiztosító Zárkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: Posta Életbiztosító, vagy Zrt., illetve eljárás alá vont, vagy eljárás alá vont vállalkozás) ellen. A GVH észlelte, hogy a Zrt. PostaHozamŐr Plusz termékének biztonságosságával kapcsolatosan megtévesztésre alkalmas állításokat közölt, mely magatartás valószínűsíthetően megsértette a Tptv. III. fejezetének rendelkezéseit.

A vizsgálat kiterjedt a PostaHozamŐr Plusz termékkel kapcsolatos teljes tájékoztatási gyakorlatra, azaz a termék értékesítésének megkezdésétől 2008. augusztus 31-éig valamennyi, az eljárás alá vont által közzétett, elérhetővé tett, illetve a fogyasztók részére megküldött közlésre. (Vj-32/2009.)

II. Az eljárás alá vont

2. A Posta Életbiztosító 2002. május 10-én kezdte működését. A Zrt. többségi tulajdonosa a Talanx Aktiengesellschaft (30659 Hannover, Riethorst 2, Németország) 66,9 %-os részesedéssel. A teljes részvénycsomag többi része a Magyar Posta Zártkörű Részvénytársaság (1540 Budapest, Krisztina krt. 6-8.) tulajdonában van. A Posta Életbiztosító tevékenysége során szorosan együttműködik a Magyar Posta Biztosító Zrt.-vel. A 2002-ben piacra lépett eljárás alá vont értékesítési hálózatként a postahivatalok és a mobilposták (a továbbiakban: postahivatalok) hálózatát használja fel.

A Posta Életbiztosító biztosítási tevékenységét a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF) II/563/2002. számú határozatában engedélyezte. A Posta Életbiztosító 2008. évi éves beszámolója alapján a társaság 2008-ban több mint 32 ezer életbiztosítást kötött. E szerződések 21,023 millió Ft bruttó bevételt eredményeztek.

Az eljárás alá vont több terméket, illetve szolgáltatást kínál a piacon, így egyebek mellett a PostaHozamŐr és a PostaHozamŐr Plusz termékeket is.

A Magyar Biztosítók Szövetsége által közzétett adatok szerint az eljárás alá vont díjbevétele a 2007. évben mintegy 14,7 milliárd Ft volt.

3. A Vj-14/2008. számú versenyfelügyeleti eljárásban a Versenytanács megállapította, hogy a Magyar Posta Életbiztosító Zrt. a PostaHozamŐr elnevezésű terméke kapcsán a 2003., a 2004. és a 2006. évben alkalmazott szórólapokkal, a 2003., a 2005., a 2006. évben és a 2007. év első felében, a 2007 novemberében és a 2008 januárjától alkalmazott plakátokkal, a 2003-tól alkalmazott wobbler-ekkel és a Magyar Hírlap című napilapban a 2007. október 1. előtti időszakra vonatkozóan közzétett tájékoztatásokkal a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított.

III. A vizsgált magatartás

A Posta Életbiztosító tájékoztatási gyakorlata

4. A Posta Életbiztosító a postahivatalokban 2007 márciusától értékesítette a PostaHozamŐr Plusz terméket. Kezdetben a vevők három (Profit, Bonus és Global) eszközalap közül választhattak, amit 2008 áprilisától a Bázis eszközalappal egészített ki a Zrt. A termék értékesítését az eljárás alá vont vállalkozás 2009 januárjától felfüggesztette (Vj-32/3/2009. 4. számú melléklet, és Vj-32/7/2009.).
5. A termék értékesítésének előmozdítását különféle tájékoztatások (szórólap, plakát, internetes anyag, ügyféltájékoztató) segítették 2007 márciusa és 2008 nyara között. Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint 2008 nyarán a szórólapok, plakátok elfogytak, utórendelésre nem került sor. (Vj-32/2/2009.)
6. A Profit eszközalapot a 2007 márciusától, illetve júliusától használt szórólapokon, az interneten, az ügyféltájékoztatókon megjelent tájékoztatás azoknak ajánlotta, akik a biztonságot tartják a legfontosabbnak, nem vállalják a deviza- és részvényt piacok hullámozása által előidézett ingadozásokat. A 2007 márciusától használt tájékoztatási anyagok az alapot alacsony kockázatú befektetésnek nevezték.
7. Az eszközalapba való befektetést rövid távra, azaz már 1-2 évre ajánlotta az eljárás alá vont.
8. A Bonus eszközalapot azoknak ajánlotta az eljárás alá vont, akik biztonságos befektetést keresnek, ugyanakkor szeretnék kihasználni a hazai részvényt piac egy-egy kiemelkedően kecsgető befektetési lehetőségét is.
9. A 2007 júliusában megjelent szórólap már mérsékelt kockázatú befektetésként jellemezte az alapot.

10. A rendelkezésre álló felkészítő iratokból megállapíthatóan a postahivatalokban adott szóbeli tájékoztatások alkalmával is a fentieknek megfelelő tájékoztatás hangzott el. (Vj-32/3/2009.)

A Posta Életbiztosító befektetési gyakorlata

11. A PostaHozamŐr Plusz elnevezésű termék egyszeri díjas befektetési egységhez kötött életbiztosítás.
12. A Vj-32/3/2009. számú irat szerint a Profit és a Bonus eszközalapok egy részvényalap jegyeit is tartalmazták.

IV. Az eljárás alá vont álláspontja

13. Az eljárás alá vont az eljárás során többször kifejtette álláspontját (Vj-32/2/2009., Vj-32/3/2009., Vj-32/4/2009., Vj-32/13/2009., Vj-32/14/2009., Vj-32/15/2009.).
14. Előadta, mind a szórólap, mind az ügyféltájékoztató egyértelműen rögzítette az eszközalapok összetételét, illetve az alapkezelés fő irányát (az ügyféltájékoztató szerint az alapkezelő a piaci viszonyok függvényében a kockázatok minimalizálására törekszik). Ezek a tájékoztatások a fogyasztó rendelkezésére álltak az eladáshelyen.
15. A vizsgált terméket a postahivataloknak csak egy szűk körében forgalmazták. Az értékesítést képzett postai alkalmazottak végezték.
16. A postai alkalmazottak részére összeállított oktatási anyagokból is az tűnik ki, az oktatási anyagokban is felhívta a postai értékesítő munkatársak figyelmét arra, hogy a hozam és a választott eszközalap kockázata között összefüggés van. Felhívta az értékesítő munkatársak figyelmét arra is, a felelősségük többek között abban is rejlik, hogy láttassák meg az ügyféllel, általában a magasabb hozam elérését ígérő befektetési formák egyben nagyobb kockázatot is jelentenek. Sem az oktatási, sem a tájékoztató anyagokban nem ígért a biztosító tőke- és hozamgaranciát és több helyen is írt a befektetési kockázatról.
17. Az online értékesítés úgy lett kialakítva, hogy az kizárja a kockázatmentes termék értékesítését.
18. Álláspontja szerint a 2007-es információk függvényében a tájékoztatás összességében megfelelő volt, az akkori helyzetnek megfelelően a legjobb tudása szerint állította össze az első kommunikációs anyagokat. Normál piaci környezetben a kötvényalapok alacsony kockázatú befektetésnek számítanak. A pénzügyi válság ilyen szintű elmélyülésére nem lehetett számítani.
19. Az ügyféltájékoztató, illetve szóbeli tájékoztatás az eladáshelyen azonnal rendelkezésre állt. Azok pedig vitathatatlanul alapos és teljes, megtévesztésre nem alkalmas tájékoztatást jelentettek.
20. Ügyfeleit az ajánlat elfogadásáról szóló ún. 30 napos levélben (tájékoztató levél a szerződés létrejöttéről) tájékoztatta arról is, hogy amennyiben a befektetéseiken nem ér el hozamot a biztosító, akkor hogyan alakulnak a befektetéseik. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások esetén a befektetett egységek értékének változásából eredő kockázatot a biztosítás szerződője viseli. Tájékoztatta továbbá a szerződőket a 30 napos felmondási jogukról is. A szerződők egy része élt is a felmondási jogával. Ezekben az esetekben a biztosító a szerződést törölte kezdettől, és az adminisztrációs költségek levonása mellett a befizetett egyszeri díjat visszautalta a szerződőnek. A levélben három különböző hozam mellett mutatta be a biztosító az eszközalap várható alakulását, abból is kiderült, hogy 0 %-os hozam mellett a befektetés értéke csökkenhet.
21. Amikor érzékelte a pénzügyi helyzet rosszabbodását, két hírlevelet küldött ki az éves egyenlegértesítőkkel az ügyfeleknek a befektetések piaci környezetéről, és a kedvezőtlen

- időszakban lehetséges célszerű magatartásról. Az elsőt 2008 áprilisában (a részvénypiacra fókuszálva), a másodikat 2008 novemberében (a kötvénypiac változására fókuszálva).
22. Reagálva a pénzügyi változásokra, novemberben elhatározta, hogy felfüggeszti a HozamŐr Plusz termék értékesítését. Ezt egyeztetve értékesítési partnerével, a Magyar Posta Zrt.-vel. Formálisan 2008. december 2-i ülésén hozott döntést az értékesítés felfüggesztéséről.
  23. Valótlan közlést nem adott. Az eladáshelyen (postán) elérhető volt a teljes írásos tájékoztató is. Mind a szórólapon, mind a befektetési politikában az eszközalapok csoportosításánál a biztosító tájékoztatta az ügyfeleket az eszközalapok kockázati besorolásáról és a portfólió összetételéről. Az eljárás alá vont nyilatkozata értelmében sehol sem állította, hogy a befektetés kockázatmentes, így megtévesztésre sem volt alkalmas a tájékoztatója.
  24. Kiemelte, a racionálisan eljáró fogyasztó értelemszerűen nem önmagában egy szóbeli tájékoztatás vagy szórólapon alapján tájékozódik és hoz üzleti döntést, hanem elvárható, hogy az eladási helyen szintén elérhető bővebb ismertető áttekintése alapján hozzon pénzügyi természetű, illetve befektetési döntést. Megítélése szerint ez a tudatossági mérce irányadó a jelen ügyben is, és ezt alkalmazva, az eladáshelyi tájékoztatások összességének tartalmát alapul véve, a vizsgált termékről szóló tájékoztatás nem lehetett alkalmas az ésszerűen eljáró fogyasztó megtévesztésére.
  25. Vitatta, hogy az alap biztonságosságát a részvénytartalom önmagában befolyásolná. Ezt alátámasztandó adatokat nyújtott be, ami álláspontja szerint igazolja, hogy nem önmagában a részvénytartalom, hanem valójában a biztonságos állampapírok eredményeztek hozamvesztést. A kismértékű részvénytartalom eleve kizárja a részvénypiacokra esetleg jellemző ingadozás megjelenését az alapok hozamában.
  26. Nem értett egyet azzal, hogy a termék forgalma jelentős lett volna, különösen érzékeny csoportot érintett volna magatartása, illetve vitatta a korábbi marasztalás esetleges jogkövetkezményeit.
  27. Aláhúzta, hogy a teljes tájékoztatási folyamatot kell alapul venni, ami alapján nem állapítható meg jogsértés.

V. Jogi háttér

28. A Tpvt. 8. § (1) bekezdése szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdésének a) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül, ha az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tény vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak.
29. A Tpvt. 9. §-a szerint a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.
30. A Tpvt. 77. § (1) bekezdés d) pontja értelmében az eljáró versenytanács határozatában megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését.
31. A Tpvt. 78. § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpvt. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A (3) bekezdés szerint a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő

állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

32. A Tpv. 88/A. §-a értelmében a GVH-nak a közérdek érvényesítésére irányuló hatásköre nem zárja ki a törvény III. fejezetében, a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásának tilalma megsértésére alapított polgári jogi igények közvetlen bíróság előtti érvényesítését. A Tpv. 88/B. § (6) bekezdésének második mondata szerint a polgári jogi igény érvényesítése tárgyában indult eljárás során a bíróság a GVH keresettel nem támadott határozatának, illetve a GVH határozatát felülvizsgáló bíróság határozatának a törvénysértést vagy annak hiányát megállapító részéhez kötve van.

VI. A versenytanács döntése

33. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az eljárás alá vont a fogyasztóknak szóló tájékoztatásaiban egyebek mellett azt állította, hogy
- a Profit eszközalapba való befektetés biztonságos, mert nem tartalmaz részvényt,
  - a Bonus eszközalapba való befektetés biztonságos, az csak egy-egy kiemelkedően kecsgetető hazai részvényt tartalmaz,
  - a Profit eszközalapba való befektetés már rövid távon, azaz 1-2 évre ajánlott.
34. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy
- a Profit eszközalap 0-40 % között tartalmazhatott részvényt és a valóságban tartalmazta is egy részvényalap jegyeit,
  - a Bonus eszközalap 0-60 % között tartalmazhatott részvényt és a valóságban tartalmazta is egy részvényalap jegyeit.
35. A Tpv. rendelkezései szerint a fogyasztók megtévesztésének minősül, ha az eljárás alá vont az áru lényeges tulajdonságáról megtévesztésre alkalmas tájékoztatást ad.
36. Az eljárás alá vont vállalkozás egy pénzügyi befektetést akart a tájékoztatás révén kelendővé tenni.
37. Köztudott, hogy egy befektetés esetén a magasabb hozam magasabb kockázattal párosul: minél nagyobb hozamot ígér egy befektetés, annál nagyobb a befektetés kockázata. A részvényekbe való befektetés általában kockázatosnak tekinthető. Éppen ezért a befektetés (befektetési jegy), mint termék lényeges tulajdonsága az, hogy annak milyen az összetétele, az tartalmaz-e részvényt vagy sem, egy-egy adott részvényt tartalmaz-e és milyen időtávú a befektetés. Minél rövidebb idejű a részvényekbe történő befektetés, az annál inkább kockázatos. A kockázat a befektetés (befektetési jegy), mint termék lényeges tulajdonsága.
38. A versenytanács a jelen eljárásban azonban nem a vizsgált termékek kockázatoságára vonatkozó kijelentéseket értékelte önmagában. A versenytanács úgy látja, hogy a kockázattal kapcsolatos kijelentések (a fogyasztók oldalán is) mindig szubjektív értékítéletet is hordoznak, ezért a pénzüket befektetni szándékozóknak ezt figyelembe kell venniük.
39. Valójában a versenytanács azt a – szubjektív értékítéletek által nyilvánvalóan nem torzított – kérdést vizsgálta, hogy a tájékoztatásokban szereplő állítások három vonatkozásban valósak-e vagy sem, illetve megtévesztésre alkalmasak-e:
- a) A Profit eszközalapban a közreadott tájékoztatástól eltérően volt-e részvény? Megállapítható, hogy a szóban forgó alap az ígérttel ellentétben tartalmazta egy

részvényalap jegyeit, így a tájékoztatással ellentétben nyilvánvalóan nem igaz az, hogy az nem tartalmaz részvényt és így részvénykockázatot.

b) A Profit eszközalap rövid távú vonzó (kockázatmentes) befektetésnek minősül-e? Megállapítható, hogy az eljárás alá vont abban részvényeket is elhelyezett, ami alapján az rövid távú befektetésként kockázatosnak tekinthető (a kockázatmentesnek tekintett és nevezett államkötvényekhez képest mindenképp). Így az eljárás alá vont az alap biztonságosságát, illetve hozamát a valóságosnál kedvezőbben tüntette fel.

c) A Bonus eszközalap egy-egy kiemelt hazai részvényt tartalmaz-e? Megállapítható, hogy a szóban forgó alap egy részvényalap jegyeit tartalmazta és nem egy-egy kiemelkedően kecsesgető hazai részvényt. (A részvényalap összetételére az eljárás alá vontnak a versenytanács tudomása szerint nincs, nem volt ráhatása.)

40. A versenytanács szerint a fogyasztói döntés torzítására alkalmas lehet, ha a tájékoztatásban az áru lényeges tulajdonságáról közöltekkel ellentétes tény tapasztalható.
41. A versenytanács felhívja a figyelmet arra, hogy a távoktatási anyag maga is alacsony kockázat melletti kamatozásról beszél. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a szóban forgó eszközalapok egyike sem kamatozó (változó vagy fix kamatozású) befektetés.
42. A versenytanács szerint az eljárás alá vont a 2007 márciusa és 2008. augusztus 31. közötti időszakban a PostaHozamŐr Plusz termékének biztonságosságával és a termék ajánlott befektetési időtartamával kapcsolatosan közreadott tájékoztatásaival [figyelemmel a Tpvt. 8. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra] a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, sértve ezzel a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést.
43. A versenytanács a jogsértés Tpvt. 77. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő megállapítása mellett, a Tpvt. 78. §-a alapján bírság kiszabását is indokoltnak tartotta az eljárás alá vonttal szemben, melynek nagyságát 5.000.000 (azaz ötmillió) forintban határozta meg.
44. A bírság nagyságának meghatározásakor a versenytanács a Tpvt. 78. §-ában nevesített szempontok együttes mérlegelése során súlyosbító körülményként vette figyelembe, hogy a Zrt. még visszafogott tájékoztatási gyakorlatával is viszonylag sok vevőt ért el és viszonylag jelentős forgalmat bonyolított le a vizsgált termékkel, információra érzékeny termékkel kapcsolatos tájékoztatással kapcsolatban került sor jogsértés megállapítására, ami miatt a felróhatóság súlyosabban esik latba, és az eljárás alá volt már marasztalva a Tpvt. III. fejezete miatt. A versenytanács enyhítő körülménynek tekintette azt, hogy pénzügyi befektetések során a fogyasztók részéről általában nem a tájékoztatás után közvetlenül történik a befektetés eszközlése, így elvben van mód további információ beszerzésére, a fogyasztók a reklámokkal jellemzően a postahivatalokon belül találkozhattak, ahol a biztosítási szerződés megkötésére irányadó jogszabályi előírások révén a fogyasztók a szerződés megkötését megelőzően a postahivatalokban további tájékoztatásban részesülhettek, továbbá az eljárás alá vont utólagos tájékoztatás keretében részben igyekezett ügyfelei figyelmét felhívni a befektetési kockázatokra és a követendő magatartásra, valamint a fogyasztók élhettek a 30 napos felmondási határidő adta lehetőséggel.
45. Mindezek alapján a versenytanács a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

VII. Egyéb kérdések

46. A GVH hatásköre a Tpvt. 45. §-án alapul, mely rendelkezés értelmében a GVH kizárólagos hatáskörrel rendelkezik minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, amely nem tartozik bíróság (86. §) hatáskörébe.
47. A GVH illetékessége a Tpvt. 46. §-án alapul, mely rendelkezés szerint a GVH illetékessége az ország egész területére kiterjed.

48. A bírságot a fentiekben meghatározottak szerint kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. §-ának (1) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.
49. A Ket. 138. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótlékot köteles fizetni. A (3) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Ennek ellentételezéseként a Tpvt. 83. §-ának (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az eljáró versenytanács határozata jogszabályt sértett és ennek következtében az ügyfélnek igénye keletkezik a bírság visszatérítésére, a visszatérítendő összeg után a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegének megfelelő kamatot is meg kell téríteni.
50. A bírságnak a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számla javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő az eljárás alá vont neve és a versenyfelügyeleti eljárás száma (Vj-32/2009.), valamint a befizetés jogcíme (versenyfelügyeleti bírság).
51. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpvt. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2010. január 13.

dr. Szakadát László sk.
versenytanács tag

dr. Dobos Gergely sk.
versenytanács tag

dr. Zavodnyik József sk.
versenytanács tag